

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Małgorzata Bohun
Sędzia SA:	Iwona Biedroń (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **A. S.**

przeciwko: **Z. M.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 14 grudnia 2011 r., sygn. akt X GNC 533/09

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 504 § 1 k.p.c. odrzucił jako spóźniony sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 26 października 2009 r., uznając że doręczenie w listopadzie 2009 roku przez awizo przesyłki zawierająca nakaz zapłaty było skuteczne. Zdaniem Sądu Okręgowego pozwany nie wykazał, aby w listopadzie 2009 roku nie mieszkał pod adresem na jaki nastąpiło doręczenie nakazu zapłaty, tym samym nie zachodziły okoliczności mające uzasadniać wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany zarzucił błędne przyjęcie przez Sąd Okręgowy, że pozwany nie ponosi winy w uchybieniu terminu do wniesienia sprzeciwu od wydanego w sprawie nakazu zapłaty i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Wobec zarzutów na jakich zażalenie zostało oparte ocenie Sądu odwoławczego, stosownie do art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., poddane zostało postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Nie ulega wątpliwości, że to pozwany winien wykazać, że w czasie gdy nastąpiło doręczenie przez awizo nakazu zapłaty nie mieszkał pod adresem wskazanym w pozwie. Sąd Okręgowy dwukrotnie wyznaczał terminy rozprawy w celu przeprowadzenia wnioskowanych przez pozwanego dowodów, przy czym pozwany oraz wnioskowany przez niego świadek zostali pouczeni o konieczności – w razie choroby – przedłożenia zwolnienia lekarskiego wystawionego przez lekarza sądowego. Na termin rozprawy w dniu 14 grudnia 2011 r. świadek M. N. nie stawiła się nie przedstawiając żadnego usprawiedliwienia swej nieobecności, natomiast pozwany nie stawił się przedstawiając zwolnienie lekarskie nie pochodzące od lekarza sądowego. W tej sytuacji Sąd Okręgowy zasadnie przyjął, że zarówno działania pozwanego jak i świadka – konkubiny pozwanego, mają na celu jedynie dążenie do przewleczenia postępowania w sprawie, co uzasadniało pominięcie wniosków dowodowych a w konsekwencji oparcie rozstrzygnięcia na materiale znajdującym się w aktach sprawy. Zgodzić się trzeba z Sądem Okręgowym, że przedstawiony przez pozwanego materiał dowodowy nie był wystarczający do przyjęcia, że w listopadzie 2009 roku pozwany nie mieszkał pod adresem, na który doręczono mu poprzez awizo nakaz zapłaty wydany w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego należało podzielając stanowisko Sądu Okręgowego zażalenie pozwanego jako pozbawione uzasadnionych podstaw oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

bp